

[Socialministeren]

I flere amter er der da også iværksat alternative behandlings- og omsorgsprojekter m.v. Derudover kan amterne indgå overenskomst med private, selvejende behandlingsinstitutioner, herunder også institutioner, der står for alternative behandlingsmetoder.

I de tilfælde, hvor et amt ikke har indgået overenskomst med en privat behandlingsinstitution, er der efter praksis mulighed for, at den pågældendes kommune i henhold til bistandslovens § 46a under visse nærmere betingelser kan yde hjælp til dækning af en stofmisbrugers udgifter til behandling for sit stofmisbrug.

I øvrigt kan jeg oplyse, at jeg som led i regeringens indsats over for gruppen af socialt udstødt menneske afholder en temadag om behandlingsindsatsen m.v. over for stof- og blandingmisbrugere fredag den 24. september 1993. Formålet med temadagen er at skabe debat om den fremtidige misbrugspolitik samt få en diskussion af, hvilke løsninger og initiativer der er brug for på området, både centralt og regionalt/lokalt.

Spm. nr. S 1401

Til *sundhedsministeren* (2/9 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 1265 oplyse, om svaret medfører, at indtagelse af narkotika giver betegnelsen narkomani i to tilfælde: 1) når det medfører de nævnte skader, og 2) når stoffet indtages illegalt uanset følgevirkningerne?«

Svar (15/9 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, der har oplyst følgende:

»I forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1265 kan det oplyses, at indtagelsen af euforiserende stoffer betegnes som narkomani/misbrug, når det medfører legemlige, psykologiske og/eller sociale skader for individet og/eller vedkommendes omverden. Den omstændighed, at de indtagne stoffer er fremskaffet illegalt, betyder ikke i sig selv, at der foreligger en misbrugssituation/narkomani. Også lægeordnede lægemidler kan indgå i et misbrug, som er kendetegnet ved følgevirkningerne.«

Jeg kan henholde mig til det af Sundhedsstyrelsen udtalte, idet jeg for så vidt angår den

første del af spørgsmålet skal henvises til styrelsens udtalelse i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 1265, hvoraf det fremgår, »... at der i hver enkelt personsag må foretages en særlig vurdering af forbrugets omfang og konsekvenser for personens fysiske, psykiske og sociale funktion.«

Spm. nr. S 1402

Til *justitsministeren* (2/9 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 1247 give et skøn over den samlede berigelseskriminalitet som følge af narkomaners bestræbelser for at dække behovet?«

Svar (16/9 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. S 1247, har rigspolitichefen over for Justitsministeriet oplyst, at erfaringerne fra det almindelige politimæssige arbejde blandt kriminelle narkotikamisbrugere længe har vist, at der er en klar sammenhæng mellem narkotikamisbrug og anden kriminalitet, herunder specielt berigelseskriminalitet, og at denne kriminalitet da typisk begås af stofmisbrugere, der skal finansiere et narkotikaforbrug.

Som det videre fremgår af ovennævnte besvarelse, fører politiet imidlertid ikke statistik over, i hvilket omfang den registrerede berigelseskriminalitet er begået af narkotikamisbrugere, ligesom der kun i meget begrænset omfang er foretaget systematiske undersøgelser af forbindelsen mellem berigelseskriminalitet og forbrug af narkotika.

Justitsministeriet er derfor ikke i stand til mere præcist at skønne over, hvor stor en del af berigelseskriminaliteten der begås af stofmisbrugere til dækning af udgifterne ved forbruget af narkotika.

Justitsministeriet kan for så vidt angår anmodningen om at udarbejde en samlet oversigt over de undersøgelser, der i enkelte politikredse har været foretaget med henblik på at belyse, hvor stor en procentdel af f.eks. den i politikredsen begåede berigelseskriminalitet der kan antages at hidrøre fra narkotikamisbrugere, oplyse, at man er bekendt med, at Århus